Четвъртък, 11 март 2021 г.

P9_TA(2021)0088

Конфликтът в Сирия — 10 години след въстанието

Резолюция на Европейския парламент от 11 март 2021 г. относно конфликта в Сирия — 10 години след въстанието (2021/2576(RSP))

(2021/C 474/14)

Европейският парламент,

— като взе предвид предишните си резолюции относно Сирия, и по-специално резолюцията си от 15 март 2018 г. относно положението в Сирия ([1]), от 18 май 2017 г. относно стратегията на ЕС за Сирия ([2]), от 4 юли 2017 г. относно провеждане на борба срещу нарушенията на правата на човека в контекста на военните престъпления и престъпленията против човечеството, в това число и геноцида ([3]), от 24 октомври 2019 г. относно турската военна операция в Североизточна Сирия и последиците от нея ([4]), от 26 ноември 2019 г. относно правата на децата по повод на 30-ата годишнина от Конвенцията на ООН за правата на детето ([5]) и от 17 ноември 2011 г. относно подкрепа от страна на ЕС за Международния наказателен съд ([6]),

— като взе предвид изявлението на Съвета на ЕС по външни работи от 6 март 2020 г. и последните заключения на Съвета на ЕС относно Сирия от 14 октомври 2019 г., 16 април 2018 г. и 3 април 2017 г.,

— като взе предвид предходните изявления относно Сирия на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, включително изявленията от февруари 2020 г. относно хуманитарния достъп в Идлиб, от 13 януари 2020 г. и 26 септември 2019 г. относно Сирия и от 9 октомври 2019 г. относно събитията в Североизточна Сирия,

— като взе предвид Решение за изпълнение (ОВППС) 2021/30 на Съвета от 15 януари 2021 година за прилагане на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия ([7]), с което новият министър на външните работи на Сирия беше добавен към списъка на ЕС със санкции срещу отговорните за насилствените репресии в Сирия,

— като взе предвид стратегията на ЕС относно Сирия, приета на 3 април 2017 г., и заключенията на Съвета относно регионалната стратегия на ЕС за Сирия и Ирак, както и за заплахата от ИДИЛ/Даиш, приети на 16 март 2015 г.,

— като взе предвид съвместната декларация на ООН и Европейския съюз като съпредседатели на четвъртата Брюкселска конференция на тема „Подкрепа за бъдещето на Сирия и региона“, проведена на 30 юни 2020 г.,

— като взе предвид предходните изявления на генералния секретар на ООН относно Сирия, включително тези на неговия говорител от 1 и 18 февруари 2020 г.,

— като взе предвид последното изявление на Гейр О. Педерсен, специален пратеник на ООН за Сирия, направено пред Съвета за сигурност на ООН (СС на ООН) на 22 януари 2021 г.,

— като взе предвид резолюциите на Съвета за сигурност на ООН, отнасящи се до Сирия и приети от 2011 г. насам, по-специално Резолюция 2254 (2015) на Съвета за сигурност на ООН за одобряване на пътна карта за мирен процес в Сирия, Резолюция 2249 (2015) на Съвета за сигурност на ООН относно Ислямска държава в Ирак и Сирия и Резолюция 2533 (2020) на Съвета за сигурност на ООН за подновяване на граничния контролно-пропускателен пункт Баб ал Хауа до 10 юли 2021 г. за хуманитарна помощ,

— като взе предвид последните доклади на независимата международна анкетна комисия относно Сирия, внесени в Съвета на ООН по правата на човека на 1 март 2021 г.,

---

([1]) ОВ C 162, 10.5.2019 г., стр. 119.
([2]) ОВ C 307, 30.8.2018 г., стр. 117.
([3]) ОВ C 334, 19.9.2018 г., стр. 69.
([4]) Приети текстове, P9_TA(2019)0049.
([5]) Приети текстове, P9_TA(2019)0066.
([6]) ОВ C 153 E, 31.5.2013 г., стр. 115.
([7]) ОВ L 12 I, 15.1.2021 г., стр. 3.

— като взе предвид Резолюция 71/248 на Общото събрание на ООН от 21 декември 2016 г. относно създаването на безпристрастен и независим международен механизъм за подпомагане на разследването и наказателното преследване на лицата, отговорни за най-тежките престъпления съгласно международното право, извършени в Сирия от март 2011 г. насам,

— като взе предвид изявлението на УНИЦЕФ от 28 февруари 2021 г. относно безопасното реинтегриране и репатриране на всички деца в лагера „Ал Хол“ и в североизточната част на Сирия и доклада на УНИЦЕФ за 2020 г. относно хуманитарното положение в цяла Сирия, от 2 февруари 2021 г.,

— като взе предвид създаването през 2011 г. на Секретариата на Мрежата на ЕС по въпросите на геноцида за разследване и наказателно преследване на геноцид, престъпления срещу човечеството и военни престъпления, чийто домакин е Евроюст,

— като взе предвид Обща позиция 2003/444/ОВППС на Съвета от 16 юни 2003 г. относно Международния наказателен съд ([8]), плана за действие за Международния наказателен съд (МНС) от 2004 г. за постигане на всеобщо ратифициране и прилагане, както и преразгледания план за действие на ЕС от 2011 г.,

— като взе предвид Римския статут на МНС,

— като взе предвид Устава на ООН и конвенциите на ООН, по които Сирия е страна, включително Конвенцията против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унизително отнасяне или наказание,

— като взе предвид подкрепените от ООН женевски комюникета от 2012 г. и 2014 г.,

— като взе предвид Женевските конвенции от 1949 г. и допълнителните протоколи към тях,

— като взе предвид Конвенцията на ООН за забрана на разработването, производството, натрупването и употребата на химическо оръжие и за неговото унищожаване,

— като взе предвид Конвенцията на ООН за предотвратяване и наказване на престъплението геноцид от 9 декември 1948 г.,

— като взе предвид член 132, параграфи 2 и 4 от своя Правилник за дейността,

А. като има предвид, че в края на февруари 2011 г. сирийски деца биваха арестувани, задържани и изтезавани в Дераа от сирийския режим заради изписването на градските стени на графити, критикуващи президента Башар Ал Асад; като има предвид, че на 15 март 2011 г. хиляди сирийци в Дераа и Дамаск излязоха на улицата, за да поискат демократични реформи, освобождаване на политически затворници, прекратяване на изтезанията, зачитане на правата на човека и принципите на правовата държава, провеждане на свободни и честни избори и прекратяване на корупцията; като има предвид, че тези народни протести се разпространяваха в цялата страна в продължение на няколко години, от големи градове като Хомс, Хама, Идлиб и многолюдни квартали на Алепо и Дамаск до по-малки градове като Ал Асака в североизточната част на страната и Кафр Набул в северозападната част на страната;

Б. като има предвид, че сирийското въстание през 2011 г. беше демонстрация на етническото и религиозното многообразие на Сирия, включващо лидери от всички етнически и религиозни групи и всички провинции на страната;

В. като има предвид, че сирийският режим отговори на законните демократични стремежи на своя народ с абсолютна бруталност от страна на сирийските сили за сигурност и съюзническите милиции под негово командване; като има предвид, че над 500 000 души са загубили живота си, а над един милион души са били ранени; като има предвид, че според Сирийската мрежа за правата на човека (SNHR) от март 2011 г. насам над 230 000 цивилни лица са били убити, 88 % от които от сирийския режим, 3 % — от руските сили, 2 % — от Даиш и 2 % — от въоръжени опозиционни групировки; като има предвид, че над 15 000 цивилни граждани са били изтезавани до смърт, 99 % от които в затворите на режима; като има предвид, че оттогава над 150 000 цивилни лица са изчезнали насилствено и продължават да бъдат задържани, от които 88 % — от сирийския режим, 6 % — от ИДИЛ/Даиш и 3 % — от въоръжени опозиционни групировки; като има предвид, че оттогава над 3 400 здравни работници са насилствено изчезнали или задържани, 98 % от които — от сирийския режим;

([8]) ОВ L 150, 18.6.2003 г., стр. 67.

Четвъртък, 11 март 2021 г.

Г. като има предвид, че страните в конфликта, включително правителствените сили и техните съюзници, антиправителствените въоръжени групировки и терористичните организации, включени в списъка на ООН, като ИДИЛ/Даиш, са извършили в различна степен тежки нарушения на правата на човека, включително военни престъпления и престъпления срещу човечеството; като има предвид, че тактиките, използвани както от бруталния режим, така и от джихадистите, бяха насочени към унищожаването на умерените и продемократичните сили; като има предвид, че лицата, които са отговорни за тези престъпления, трябва да бъдат подведени под отговорност;

Д. като има предвид, че сирийският режим е използвал химически оръжия, ракети „Скъд“, конвенционални артилерийски снаряди и свободно падащи бомби, както и варелни бомби, касетъчни бомби и запалителни бомби, в гъсто населени с цивилно население квартали като Хомс, Хама и източната част на Алепо; като има предвид, че на мирни демонстранти, ранени при стрелба от сирийските сили за сигурност, е било отказано лечение и те са били изтезавани до смърт във военни болници и центрове за задържане в цялата страна, както е видно от доклада „Цезар“, представен от Франция на Съвета за сигурност на ООН през май 2014 г.; като има предвид, че семействата редовно са били възпрепятствани да погребват мъртвите си в гробищата; като има предвид, че цели градове са били под обсада и умишлено оставени да гладуват; като има предвид, че са извършени колективни наказания, извънсъдебни убийства и многобройни масови убийства на стотици мъже, жени и деца в населените места в селските райони, като например през май 2012 г. в Хула; като има предвид, че анкетната комисия на ООН относно Сирия съобщава за систематично използване на изнасилванията и други форми на сексуално насилие като средство за водене на война от силите на сирийския режим и от техните милиции;

Е. като има предвид, че ООН създаде поредица от инициативи чрез мандата на своите специални пратеници с цел постигане на прекратяване на огъня между всички страни, освобождаване на задържаните лица, гарантиране на хуманитарен достъп до всички части на страната, защита на журналистите и НПО и участие в приобщаващ диалог за намиране на политическо решение на конфликта, който последва след 2011 г.; като има предвид, че този процес и Сирийската конституционна комисия (SCC) с мандат от ООН остават в застой;

Ж. като има предвид, че SCC беше създадена през октомври 2019 г. с мандат за намиране на политическо решение на конфликта в Сирия под егидата на специалния пратеник на ООН за Сирия и в съответствие с Резолюция 2254 (2015) на Съвета за сигурност на ООН; като има предвид, че въпреки структурните си недостатъци и продължаващата съпротива на Асад срещу конструктивното сътрудничество в рамките на SCC, тя остава ключов инструмент за постигане на мирно политическо решение на конфликта;

З. като има предвид, че Русия, подкрепена от Китай, наложи вето върху 16 резолюции на Съвета за сигурност на ООН от 2011 г. насам, включително относно сезирането на Международния наказателен съд (МНС) относно Сирия и относно увеличаването на хуманитарния достъп; като има предвид, че Иран и Хизбула са участвали пряко в подкрепа на репресиите срещу цивилното население от страна на сирийския режим; като има предвид, че от 2015 г. насам Русия отделя логистични, дипломатически и финансови ресурси за широкомащабна военна интервенция на руските военновъздушни сили в подкрепа на сирийския режим;

И. като има предвид, че Турция се намесва пряко в Сирия от 2016 г. насам с цел окупиране на северните части на страната, състоящи се предимно от сирийски кюрдски анклави, в нарушение на международното право, включително като нахлу през октомври 2019 г. на територии под контрола на Сирийските демократични сили (SDF); като има предвид, че в отговор на тези действия от страна на Турция редица държави — членки на ЕС, официално прекратиха продажбите на оръжие за Турция;

Й. като има предвид, че според държавите — съпредседатели на Минската група на ОССЕ, Турция е прехвърлила сирийски наемници в Нагорни Карабах;

К. като има предвид, че Световната коалиция продължава усилията си да осуети амбициите на ИДИЛ/Даиш и дейностите на нейните клонове и мрежи в Ирак, Сирия и в световен мащаб;

Л. като има предвид, че ЕС и неговите държави членки преустановиха дипломатическите си отношения със сирийския режим през 2012 г.; като има предвид, че ЕС закри своята делегация в Дамаск през декември 2012 г. след закриването на посолствата на държавите членки в началото на 2012 г.;

М. като има предвид, че Съветът прие санкции срещу лица и образувания, участващи в репресиите срещу цивилно население, които бяха приети през 2011 г. и които впоследствие бяха разширени, за да се постигне договаряне на политическо споразумение; като има предвид, че тези санкции имат хуманитарни изключения;

Н. като има предвид, че реакцията на сирийския режим спрямо въстанието доведе до разрушаването на икономическата и социалната структура на Сирия; като има предвид, че сривът на сирийската лира беше подсилен от срива на ливанската икономика през 2019 г. и от глобалните икономически последици, свързани с пандемията от COVID-19, след март 2020 г.; като има предвид, че цените на стоките от първа необходимост са се увеличили с над 100 % от 2019 г. насам;

О. като има предвид, че Сирия, под силен международен натиск, подписа и ратифицира Конвенцията за забрана на химическото оръжие през октомври 2013 г., след като извърши най-големите до момента нападения с химическо оръжие в населен с цивилно население квартал на изток от Дамаск в Източна Гута; като има предвид, че екипът за разследване и идентифициране на Организацията за забрана на химическото оръжие (ОЗХО) установи, че оттогава сирийският режим е отговорен за многократно използване на химическо оръжие срещу цивилни лица; като има предвид, че през юли 2020 г. Изпълнителният съвет на ОЗХО поиска отново официално от сирийския режим да обяви своите съоръжения за химическо оръжие;

П. като има предвид, че конфликтът е довел до близо 7 милиона бежанци, като над 13 милиона души, в т.ч. 6 милиона жени и деца, са зависими от хуманитарна помощ в Сирия, 6,8 милиона са вътрешно разселените лица и 3 милиона души живеят в труднодостъпни обсадени райони; като има предвид, че хуманитарните потребности са се увеличили с една пета само през последната година и че сега още 4,5 милиона сирийци страдат от продоволствена несигурност, а 90 % живеят под прага на бедността; като има предвид, че хуманитарният достъп до цялото нуждаещо се от помощ население продължава да бъде от жизненоважно значение и че 40 % от сирийското население живее в зони, които не се контролират от правителството; като има предвид, че в допълнение към общото здравеопазване за населението пандемията от COVID-19 показа, че трансграничният достъп до Северозападна и Североизточна Сирия продължава да бъде от решаващо значение; като има предвид, че зимата и последвалите наводнения, които засегнаха около 121 000 души в 304 района с вътрешно разселени лица в северозападната част на Сирия, доведоха до нови страдания за това население, което вече беше изключително уязвимо; като има предвид, че сирийското правителство продължи да налага строги ограничения върху предоставянето на хуманитарна помощ в контролираните от правителството райони на Сирия и на други места в страната;

Р. като има предвид, че около 12 000 чуждестранни граждани, за които се подозира, че имат преки или непреки връзки с ИДИЛ/Даиш, са лишени от свобода в седем затвора, управлявани от SDF в Североизточна Сирия; като има предвид, че 9 000 от тях се намират в лагера „Ал Хол“, най-големия в Сирия, в който живеят общо 64 000 души, предимно семейства с връзки с ИДИЛ/Даиш, от които 94 % са жени и деца, включително граждани на ЕС; като има предвид, че настоящите условия са много тревожни, особено след последните убийства, регистрирани от началото на тази година;

С. като има предвид, че конфликтът оказа особено сериозно въздействие върху живота и човешките права на децата в Сирия; като има предвид, че съгласно SNHR над 29 500 деца са били убити, 78 % от които — от сирийския режим и иранските милиции, 7 % — от руските сили и 3 % — от ИДИЛ/Даиш; като има предвид, че над 2,6 милиона момичета и момчета бяха принудени да напуснат домовете си и са вътрешно разселени, и като има предвид, че психичното здраве на много сирийски деца е и ще продължи да бъде сериозно засегнато от абсолютната бруталност на конфликта; като има предвид, че невъзможността децата в Сирия да получат регистрация при раждане, както и документи за самоличност, ги излага на риск от липса на гражданство; като има предвид, че милиони деца са пропуснали години училищно образование, като понастоящем 2,8 милиона деца са извън училищната система в Сирия;

Т. като има предвид, че продължаващите нападения срещу здравни заведения са засегнали пагубно здравната система на Сирия и са оставили сирийците да се борят сами с предизвикателствата, породени от кризата с COVID-19; като има предвид, че в Сирия функционират по-малко от 64 % от болниците и 52 % от центровете за първични здравни грижи; като има предвид, че според Световната здравна организация (СЗО) 70 % от работещите в здравния сектор са напуснали страната;

У. като има предвид, че редовните нападения срещу здравни заведения са отличителна черта на сирийския конфликт от самото му начало, в грубо нарушение на международното хуманитарно право, и продължиха и през 2020 г. по време на пандемията; като има предвид, че през последното десетилетие международното признаване на систематичния характер на нападенията срещу здравеопазването в Сирия нарасна, но ясното установяване на отговорността продължава да бъде трудно въпреки резолюции 2139 (2014) и 2286 (2016) на Съвета за сигурност на ООН; като има предвид, че генералният секретар на ООН създаде вътрешна анкетна комисия на ООН, която разгледа ограничен брой инциденти, случили се в Северозападна Сирия между септември 2019 г. и април 2020 г.;

Четвъртък, 11 март 2021 г.

Ф. като има предвид, че хуманитарните защитници и практикуващите юристи продължават да изразяват загриженост относно сигурността и защитата на завърналите се и разселените лица с оглед на условията в много области на страната и въпросите относно подхода на сирийското правителство към политическото помирение;

Х. като има предвид, че от 2011 г. насам ЕС и неговите държави членки са мобилизирали 20 милиарда евро за хуманитарна помощ и помощ за стабилизиране и устойчивост в полза на сирийците вътре в страната и в съседните държави; като има предвид, че ЕС е движещата сила зад конференциите за поемане на ангажименти за Сирия, които се проведоха в Брюксел в четири последователни години (2017 — 2020 г.), както и зад петата конференция в Брюксел, която ще се проведе на 29 и 30 март 2021 г.;

Ц. като има предвид, че Резолюция 2533 (2020) на Съвета за сигурност на ООН от 11 юли 2020 г. относно трансграничната помощ поднови само разрешението за преминаване през граничния контролно-пропускателен пункт Баб ал Хауа за период от една година до 10 юли 2021 г., като по този начин се оказаха затворени пропускателните пунктове Баб ал Салам, Ал Ярубиях и Ал Рамта;

Ч. като има предвид, че от 2011 г. насам милиони сирийци са лишени от правото си на собственост поради нови сирийски закони за собствеността срещу тези, които избягват военна служба или напускат страната без предварително разрешение;

Ш. като има предвид, че Голанските възвишения са сирийска територия и са окупирани от Държавата Израел от 1967 г. насам;

Щ. като има предвид, че в хода на конфликта различни страни в него извършиха редица нападения срещу културното наследство, включително разрушаването и ограбването на археологически обекти от страна на ИДИЛ/Даиш, както и сриването с булдозери, плячкосването и унищожаването на археологически обекти и язидски светилища и гробове от страна на сирийската национална армия в Африн;

АА. като има предвид, че Римският статут на МНС, подписан и ратифициран от всички държави членки, потвърждава, че най-тежките престъпления, пораждащи безпокойство сред международната общност като цяло, по-специално геноцидът, престъпленията срещу човечеството и военните престъпления, не трябва да остават безнаказани;

АБ. като има предвид, че всички държави членки са ратифицирали Римския статут на МНС, считано от 2009 г.; като има предвид, че през 2011 г. Съветът създаде Секретариата на Мрежата на ЕС по въпросите на геноцида за разследване и наказателно преследване на геноцид, престъпления срещу човечеството и военни престъпления, като домакин на Секретариата е Евроюст; като има предвид, че в стратегията на ЕС относно Сирия се призовава ЕС да насърчава търсенето на отговорност за военни престъпления, извършени в Сирия, с оглед на улесняване на процеса на национално помирение и на правосъдието в условията на преход;

АВ. като има предвид, че през 2018 г. за първи път беше създаден Съвместен разследващ екип (JIT), ръководен от правоприлагащите и съдебните органи във Франция и Германия, за да се улесни арестът и наказателното преследване на сирийски военнопрестъпници след публикуването на доклада „Цезар“ относно систематичното подлагане на глад и изтезания на десетки хиляди жени и мъже в центровете за задържане в Сирия от 2011 г. насам;

1. изразява подкрепата си за демократичните въжделения на сирийския народ, който преди 10 години на 15 март 2011 г. демонстрира по мирен начин за демократични реформи в Дераа, Дамаск и останалата част от страната; отдава почит на 500-те хиляди жертви на репресиите и конфликта в Сирия от началото на народното въстание; счита, че бъдещето на Сирия следва да остане в ръцете на сирийците; изразява подкрепата си за единството, суверенитета и териториалната цялост на сирийската държава и нейния народ;

2. изразява своята дълбока загриженост относно продължаващата политическа безизходица и приветства усилията на специалния пратеник на ООН Гейр О. Педерсен за намиране на политическо решение на конфликта; споделя загрижеността на специалния пратеник за липсата на какъвто и да било напредък; отново потвърждава, че военно решение на конфликта в Сирия не може да бъде постигнато; изразява не по-малка загриженост от икономическия срив и катастрофалната хуманитарна криза, засегнала Сирия;

3. изразява подкрепата си за Резолюция 2254 (2015) на Съвета за сигурност на ООН за установяване на ръководен от Сирия процес на конституционна реформа; изразява дълбоко съжаление за липсата на ангажираност от страна на сирийския режим въпреки многократните ангажименти и готовността на представителите на сирийската опозиция да преговарят със сирийския режим при изготвянето на нова конституция на Сирия; във връзка с това подчертава необходимостта от създаване на механизъм за мониторинг, проверка и докладване по отношение на примирието под егидата на ООН;

4. се противопоставя на нормализирането на дипломатическите отношения със сирийския режим, докато на място в Сирия не започне да се наблюдава съществен напредък с ясно, трайно и надеждно ангажирано участие в приобщаващ политически процес; счита, че в сегашния контекст предстоящите президентски избори през 2021 г. в Сирия са лишени от каквато и да било форма на доверие от страна на международната общност; категорично осъжда посещенията на членове на ЕП при сирийския режим и подчертава, че тези членове на ЕП не представляват Европейския парламент;

5. изразява съжаление, че някои участници допълнително разединиха фрагментираната сирийска опозиция, като възпрепятстваха Женевския процес;

6. остро осъжда всички жестокости и нарушения на правата на човека и на международното хуманитарно право, по-специално от страна на режима на Асад, но също така и от страна на руски, ирански и турски участници, и призовава Русия, Иран и Хизбула да изтеглят всички сили и посредници под тяхно командване, с изключение на участващите в международни мироопазващи сили или сили за стабилизиране с мандат на Съвета за сигурност на ООН; изразява съжаление относно ролята на Русия и Иран в подкрепа на безогледните репресии на сирийския режим срещу цивилното население, както и завземането от тяхна страна на политическия процес и икономическите ресурси на Сирия;

7. призовава Турция да изтегли войските си от Северна Сирия, която тя окупира незаконно без какъвто и да било мандат на ООН; осъжда незаконното прехвърляне от страна на Турция на сирийски кюрди от окупираната северна част на Сирия в Турция с цел задържане и наказателно преследване в нарушение на международните задължения на Турция съгласно Женевските конвенции; настоятелно призовава всички задържани сирийци, прехвърлени в Турция, незабавно да бъдат репатрирани в окупираните територии в Сирия; изразява загриженост, че продължаващото разселване от страна на Турция би могло да се равнява на етническо прочистване срещу сирийското кюрдско население; подчертава, че незаконната инвазия и окупация от страна на Турция застраши мира в Сирия, Близкия изток и Източното Средиземноморие; решително осъжда използването от Турция на сирийски наемници в конфликти в Либия и Нагорни Карабах в нарушение на международното право;

8. твърдо вярва в религиозното и етническото многообразие на Сирия; изразява съжаление относно дългогодишните дискриминационни действия на сирийския режим срещу сирийските кюрди; осъжда целенасочените нападения на сирийския режим срещу критичните гласове, като например на лауреата на наградата „Сахаров“ на Европейския парламент Али Ферзат за критиките му към президента Асад, както и нападенията на сирийския режим срещу 124 християнски църкви, документирани от Сирийската мрежа за правата на човека (SNHR); решително осъжда убийствата на представители на религиозни малцинства, извършени от ИДИЛ/Даиш, и по-специално геноцида, извършен от групировката срещу язидите, шиитските мюсюлмани и последователите на християнски вероизповедания през 2014 — 2018 г.; изразява дълбоко съжаление във връзка с преследването на малцинства под контрола на въоръжени опозиционни групировки;

9. припомня на международната общност сериозността и мащаба на нарушенията на правата на човека в Сирия, извършени от различни страни в конфликта; посочва огромната отговорност на сирийския режим за решението му да отвърне на мирни протести с безогледни репресии чрез неописуеми средства; припомня значението на доклада „Цезар“ и потвърждението, представено от Франция на Съвета за сигурност на ООН през 2014 г., за достоверността на снимките на 11 000 идентифицирани затворници, които са били измъчвани и оставени да умрат от глад в центрове за задържане и военни болници около Дамаск между 2011 г. и 2013 г.; настоятелно призовава ЕС и неговите държави членки да подкрепят препоръката на анкетната комисия на ООН от март 2021 г. да се способства за създаването на независим механизъм с международен мандат и фокусиран върху жертвите подход за откриване на изчезналите лица или на техните останки, включително тези, които са открити в масови гробове;

10. категорично осъжда убийството на 550 международни и сирийски журналисти от сирийския режим и на десетки журналисти, извършено от ИДИЛ/Даиш и други въоръжени групировки; призовава сирийския режим незабавно да освободи от затвора 400-те журналисти, задържани от него, според SNHR;

11. осъжда най-категорично използването на изнасилванията като средство за водене на война срещу жени, независимо дали от сирийския режим и неговите милиции, както е документирано от международната независима комисия на ООН, или от ИДИЛ/Даиш срещу язидските и шиитските жени; припомня ролята на жените във въстанието от 2011 г. и основното значение на включването на жените на всички равнища на структурите на политическата, икономическата и съдебната власт на Сирия, включително в правосъдието в условията на преход; отново подчертава значението на включването на жените и младите хора в процеса на разрешаване на конфликта;

Четвъртък, 11 март 2021 г.

12. отново осъжда най-категорично руските въздушни удари, при които бяха убити над 6 900 цивилни лица, включително 2 000 деца, и при които се използваха касетъчни боеприпаси, вакуумни бомби и ракети с далечен обсег на действие, насочени срещу независими медийни центрове, болници, хуманитарна инфраструктура, включително над 207 медицински заведения, според SNHR, и сирийски звена за гражданска защита, като например членове на хуманитарната организация „Белите каски“; осъжда опитите на Русия да опетни образа на „Белите каски“ в западните медии чрез агресивна и непрестанна кампания за дезинформация в социалните медии; осъжда най-категорично участието на руски военни самолети в химическите атаки, извършени от сирийския режим, като например в химическите масови убийства в Хан Шейхун през април 2017 г., непосредствено след които руски военни самолети бомбардираха единствената болница, в която жертвите се лекуваха;

13. настоятелно призовава сирийския режим незабавно да освободи 130-те хиляди политически затворници, задържани несправедливо, включително жени, мъже и деца, за насилственото изчезване на които са отговорни сирийските сили за сигурност; решително осъжда системното използване на изтезания, нечовешко отношение и сексуално насилие и ужасяващите условия, в които те са държани, без достъп до граждански съд, адвокат, медицински грижи или техните семейства; подчертава, че те са лишени от основни права на справедлив съдебен процес, като информацията относно тяхното задържане се укрива и те са подложени на изтезания с цел извличане на фалшиви самопризнания; настоятелно призовава сирийските органи да предоставят без изключение незабавен и безпрепятствен достъп до местата за задържане на признати международни хуманитарни НПО и организации за мониторинг без предварително уведомление;

14. подчертава, че ИДИЛ/Даиш е все още активна в региона и не е победена; изразява загриженост относно трудностите при запазването и получаването на достъп до доказателства за престъпления, извършени от ИДИЛ/Даиш, и разкриването на съдбата на отвлечените; призовава ЕС и неговите държави членки да подкрепят усилията на място за документиране и запазване на доказателства за тези престъпления; приветства наказателното преследване на граждани на ЕС и на държави извън ЕС, които лица са се присъединили към ИДИЛ/Даиш;

15. изразява своята загриженост от възраждането на ИДИЛ/Даиш в Североизточна Сирия; приветства усилията на световната коалиция срещу ИДИЛ/Даиш; подчертава значението на трайния, дългосрочен ангажимент на САЩ в коалицията; потвърждава отново подкрепата си за усилията на Световната коалиция срещу ИДИЛ/Даиш и подчертава важния принос на Сирийските демократични сили (SDF) като съюзник в борбата срещу Даиш/ИДИЛ;

16. изразява загриженост относно нарастващото напрежение в иракски Кюрдистан, който през последните години се радва на по-голяма стабилност от Сирия и предоставя сигурно убежище на сирийските бежанци;

17. посочва отново, че лицата, отговорни за тежки международни престъпления, следва да бъдат надлежно съдени, включително в държавите — членки на ЕС, при липсата на други международни или национални процеси в областта на правосъдието в условията на преход; подчертава, че е от ключово значение въпросът със задържаните и изчезналите лица да бъде решен от всички страни в конфликта като основна част от всеки преходен процес с цел постигане на мир;

18. припомня, че МНС следва да продължи да бъде първичната юрисдикция на международното правосъдие за престъпления, свързани с геноцид, престъпления срещу човечеството, военни престъпления и престъпления, свързани с агресия; счита, че ако виновните не бъдат подведени отговорност, това осигурява благодатна почва за по-нататъшни жестокости и утежнява страданието на жертвите; поради това настоява, че е необходимо всички извършители да бъдат подведени под отговорност, по-специално чрез прилагане на принципа на универсалната юрисдикция, и да се предостави обезщетение на жертвите; подчертава, че не може да се чака краят на конфликта, за да се въведат мерки за възстановително правосъдие, и настоятелно призовава ЕС и неговите държави членки да засилят подкрепата си за процесите, водени от представителни групи сирийци; категорично осъжда наложеното от Русия (с подкрепата на Китай) вето на 16 резолюции на Съвета за сигурност на ООН за сезиране на Международния наказателен съд (МНС) относно Сирия;

19. приветства първото по рода си осъждане на служител на силите за сигурност на сирийския режим за съучастие в престъпления срещу човечеството на 24 февруари 2021 г. от съда в Кобленц, Германия;

20. приветства усилията от 2019 г. насам на държавите — членки на ЕС, за осигуряване на широка международна подкрепа за гарантиране на дългосрочно финансиране в рамките на общия бюджет на ООН за Международния безпристрастен и независим механизъм на ООН за съдействие при разследването и наказателното преследване на лицата, отговорни за най-тежките престъпления съгласно международното право, извършени в Сирия от март 2011 г. насам;

21. приветства френско-германския съвместен екип за разследване (JIT) в подкрепа на наказателното преследване за престъпленията срещу човечеството, документирани в доклада „Цезар“; приветства международните заповеди за арест, издадени от двете държави през 2018 г., за задържане на трима високопоставени служители на силите за сигурност; приветства ролята на местните сирийски НПО в проверката, документирането, събирането и защитата на доказателства за престъпления срещу човечеството и военни престъпления, както и допълващата роля на някои НПО (например Комисията за международно подвеждане под отговорност и правосъдие) в подпомагането на европейските правоприлагащи и съдебни органи при ефективното наказателно преследване на военнопрестъпници, намиращи се на територията на държавите — членки на ЕС; призовава ЕС да предостави повече правно обучение за сирийци, което да им даде възможност да играят роля в борбата срещу безнаказаността;

22. призовава Комисията да представи план за действие на ЕС срещу безнаказаността, съдържащ специална глава относно Сирия; подчертава, че с този план за действие следва да се търси по-добро координиране и хармонизиране на усилията и ресурсите на държавите членки за наказателно преследване на военнопрестъпници в ЕС; счита, че правосъдието в условията на преход играе основна роля за гарантиране на мира в дългосрочен план; призовава ЕС да създаде специален европейски фонд за жертвите на престъпления срещу човечеството в Сирия;

23. подкрепя усилията на държавите членки да подобрят координацията на съдебните, полицейските и имиграционните ресурси чрез развитие на обединени юрисдикции с цел взаимно използване на техните съдебните правомощия и улесняване на наказателното преследване; подчертава, че разполагащите с повече ресурси държави членки следва да споделят своите експерти и устни преводачи, за да се улесни ефикасното и ефективно разследване, като същевременно всяка държава членка следва да се стреми да назначи специален прокурор за тези престъпления, за да се ускорят усилията за съдебна координация;

24. призовава държавите членки автоматично да споделят на равнището на ЕС информация относно заподозрени във военни престъпления лица съгласно член 1, раздел F от Женевската конвенция; счита, че е необходимо също така по-тясно сътрудничество на национално равнище между имиграционните органи и прокурорите във връзка с лица, подозирани в извършването на военни престъпления;

25. настоятелно призовава всички държави — членки на ЕС, без изключение да оказват пълно сътрудничество в борбата срещу безнаказаността; изразява дълбока загриженост във връзка с липсата на сътрудничество от страна на някои държави членки при наказателното преследване на сирийски военнопрестъпници;

26. напълно подкрепя европейските усилия, ръководени от Нидерландия от септември 2020 г. насам, за започване на съдебно производство срещу Сирия в Международния съд за нарушаването от нейна страна на Конвенцията на ООН против изтезанията;

27. призовава държавите членки да поискат на предстоящата конференция на Организацията за забрана на химическото оръжие през пролетта на 2021 г. временното преустановяване на членството на Сирия в Организация за забрана на химическото оръжие заради фалшифициране на доказателства за използването на химическо оръжие; отново изразява възмущение и осъжда документираните 336 химически нападения от страна на сирийския режим, при които са използвани газообразен хлор, зарин и серен иприт срещу цивилно население;

28. категорично осъжда нападенията срещу хуманитарни работници от всички страни в конфликта, особено от страна на сирийския режим и ИДИЛ/Даиш; посочва, че сирийският режим носи особена отговорност за целенасочените убийства на хуманитарни работници от 2011 г. насам; подчертава огромната отговорност на Русия за нападенията срещу хуманитарни работници, особено за бомбардирането на 21 полеви болници на „Лекари без граници“ през октомври 2015 г.;

29. изразява дълбока загриженост във връзка с продължаващото страдание на сирийския народ 10 години след началото на конфликта; изразява особена загриженост във връзка с това, че хуманитарните потребности в Сирия са се увеличили с една пета само през последната година и че сега още 4,5 милиона сирийци страдат от продоволствена несигурност, а 90 % живеят под прага на бедността; счита, че хуманитарният достъп трябва да продължи да бъде основен приоритет за ЕС в Сирия и че нарасналите потребности изискват по-голяма финансова и политическа реакция от страна на ЕС; отбелязва, че Резолюция 2533 на Съвета за сигурност на ООН относно граничния контролно-пропускателен пункт в Баб ал Хауа предстои да бъде подновена през юли 2021 г.; изразява съжаление относно факта, че Русия и Китай се въздържаха при последното гласуване, вместо да гласуват в подкрепа на резолюцията; счита, че не може да се разчита на предоставянето на хуманитарна помощ през бойните линии за хората, които понастоящем разчитат на трансгранични доставки; припомня, че 2,4 милиона сирийци разчитат на този граничен контролно-пропускателен пункт за оцеляването си и че ако преминаването през него не бъде удължено с поне още 12 месеца, това ще има тежки животозастрашаващи последици; осъжда действията на членовете на Съвета за сигурност на ООН, които се опитаха за политически цели да ограничат хуманитарния достъп; настоятелно призовава всички членове на Съвета за сигурност на ООН да подкрепят подновяването на резолюцията за трансграничен достъп, за да се избегне влошаването на хуманитарната криза и да се гарантира разширяването и подкрепата за интервенции през бойните линии в съответствие с хуманитарните принципи; подчертава, че е важно незабавно да се осигури

подновяването на разрешението за преминаване през граничните контролно-пропускателни пунктове Баб ал Салам и Ярубия в съответствие с Резолюция 74/169 на Общото събрание на ООН, за да се гарантира, че помощта достига по най-преките маршрути до нуждаещото се население както на северозапад, така и на североизток; подчертава, че е важно да се гарантира, че хуманитарната помощ е насочена изключително към най-силно нуждаещите се лица;

30. призовава международната общност спешно да предприеме мерки във връзка с рекордно високите равнища на необходимост от хуманитарна помощ на сирийския народ във и извън Сирия; насърчава ЕС като организатор на петата конференция на донорите за Сирия в Брюксел да привлече още международни донори за увеличаване на подкрепата за здравния сектор на Плана за реагиране за хуманитарна помощ на Сирия чрез увеличено, гъвкаво, многогодишно финансиране, което да покрива потребностите на населението в дългосрочен план; призовава международните донори да инвестират конкретно в програми за ремонт, възстановяване и укрепване на увредени или унищожени здравни заведения, в допълнение към другите граждански инфраструктури, които са претърпели щети;

31. настоятелно призовава Съвета за сигурност на ООН да включи изрични призиви за защита на здравните работници в предстоящите резолюции на ООН и официалните разисквания; призовава във връзка с това държавите — членки на ЕС, да предложат политическа и оперативна подкрепа за ръководените от ООН инициативи за подвеждане под отговорност и разследвания за прилагане на международното хуманитарно право;

32. подчертава в навечерието на петата конференция на донорите в Брюксел на 29 и 30 март 2021 г., че е важно ангажиментите за хуманитарна помощ не само да се спазват, но и да се увеличат в полза на сирийците, вътрешно разселените лица и бежанците, както и на общностите, засегнати от кризата в региона; посочва факта, че ЕС и неговите държави членки са най-големите донори на хуманитарна помощ в отговор на хуманитарната криза в Сирия, като даренията от 2011 г. насам достигат 20 милиарда евро; изразява дълбока загриженост във връзка с твърденията, че правителството на Обединеното кралство планира значително да намали вноските си за помощ, включително с 67 % за Сирия и с 88 % — за Ливан;

33. приветства ролята на съседните държави, които предлагат солидарност и помощ за сирийските бежанци в Ливан, Йордания, Турция, Ирак; настоятелно призовава държавите — членки на ЕС, да продължат да финансират програми за хуманитарна помощ в приемащите бежанци държави, както и за вътрешно разселените лица в Сирия; настоятелно призовава държавите — членки на ЕС, да предоставят цялото необходимо финансиране и подкрепа, за да се гарантира, че всички сирийски деца бежанци в приемащите държави имат достъп не само до основно, но и до средно образование; настоятелно призовава всички приемащи държави да предприемат всички необходими мерки за постигането на тази цел и да премахнат всички административни или законодателни пречки; насърчава приемащите държави да се съсредоточат върху достъпа до заетост, здравни услуги и образование, както и върху осигуряването на граждански документи, което ще увеличи способността на бежанците да работят, за да се издържат сами;

34. отбелязва, че срокът на действие на доверителния фонд на ЕС „Мадад“ в отговор на кризата в Сирия ще изтече в края на 2021 г.; призовава Комисията да осигури финансови средства за хуманитарната реакция на ЕС по отношение на кризата в Сирия в рамките на Инструмента за съседство, сътрудничество за развитие и международно сътрудничество и да гарантира безпрепятственото функциониране на неговите проекти;

35. призовава всички държави членки да подкрепят основаната на принципи хуманитарна помощ, без да нормализират отношенията със сирийския режим; предупреждава да не се инвестират финансови активи на ЕС, независимо дали пряко или непряко, в общото възстановяване на Сирия, ако сирийският режим не проведе надежден политически процес; призовава заместник-председателя/върховен представител да разработи, като част от дългосрочното планиране на действията в отговор на ситуацията в Сирия, солидна политика за надлежна проверка относно правата на човека за целите на бъдещи интервенции за възстановяване в тясно сътрудничество със сирийското гражданско общество, която да включва рамка за наблюдение със специални показатели за стандартите в областта на правата на човека; изразява съжаление във връзка с бизнес плановете на Русия, Иран, Китай и Турция да печелят от разрушенията в Сирия;

36. призовава държавите членки да продължат да прилагат санкции срещу лица и субекти, участващи в репресиите в Сирия; подчертава колко е важно да се избегнат всякакви непредвидени отрицателни последици от санкциите чрез хуманитарни изключения за хуманитарни действия, основани на принципи, както и колко е важно да се предприемат мерки за справяне с предизвикателствата, свързани с прекомерното изпълнение на разпоредбите по отношение на банките съвместно със САЩ;

37. настоятелно призовава ЕС и неговите държави членки да обновят и разширят списъка на лицата, на които са наложени целенасочени санкции съгласно новия глобален режим на ЕС на санкции за нарушения на правата на човека, включително сирийските, руските и иранските цивилни и военни командири, за които са налице достоверни данни, че са замесени във военни престъпления;

38. ангажира се с приемането на ефективно законодателство на ЕС за корпоративна надлежна проверка, с което на дружествата от ЕС и на дружествата, извършващи дейност на единния пазар, се налагат задължения за надлежна проверка във връзка с правата на човека;

39. припомня на всички държави членки, че Сирия не е сигурна страна за завръщане; счита, че всяко завръщане следва да бъде безопасно, доброволно, достойно и информирано, в съответствие със заявената позиция на ЕС; призовава всички държави — членки на ЕС, да се въздържат от промени в националните политики, целящи лишаване на определени категории сирийци от техния защитен статут, и да обърнат тенденцията за извършване на такива промени, ако вече са прилагали подобни политики; настоятелно призовава Ливан, Турция и всички държави в региона да спрат депортирането на сирийци обратно в Сирия против волята им;

40. осъжда непоправимите щети, нанесени на културни обекти от тактиката на Асад за изгаряне на земя, както и заграбването и контрабандата на артефакти от джихадистите, които ги използват, за да финансират ролята си в конфликта;

41. изразява изключителна загриженост във връзка с влошаването на хуманитарното и санитарното положение и на положението със сигурността в лагерите в Североизточна Сирия, по-специално лагерите „Ал Хол“ и „Рож“, които продължават да бъдат инкубатори за радикализация; счита, че всички граждани на ЕС, за които се подозира, че принадлежат към терористични организации, и които са задържани в тези лагери, следва да бъдат изправени пред съд; изразява възмущението си от убийството на служител на „Лекари без граници“, работещ в лагера „Ал Хол“, на 24 февруари 2021 г., което е поредното доказателство за пораженията върху човешкия живот, които нанася насилието, и за небезопасните условия на живот в лагера;

42. призовава държавите членки да защитават непълнолетните граждани, които могат да бъдат задържани за престъпления, свързани със сигурността, или за връзки с въоръжени групировки;

43. призовава държавите членки да репатрират всички европейски деца, като вземат предвид конкретното положение на техните семейства и висшия интерес на детето като първостепенно съображение, и да предоставят необходимата подкрепа за тяхното възстановяване и реинтеграция при пълно спазване на международното право;

44. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на Европейската служба за външна дейност, на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на правителствата и парламентите на държавите членки, на правителството и на Съвета на представителите на Ирак, на регионалното правителство на Кюрдистан и на правителството и парламента на Руската федерация.